

РАДОВА РАДА

Тижасові умови публікації на 1918 рік.

на 9 міс.	на 3 міс.	на 7 міс.	на 6 міс.	на 5 міс.	на 4 міс.	на 3 міс.	на 2 міс.	на 1 міс.
—	—	—	—	—	—	30 р.	20 р.	10 р.

Передплата приймається тільки з 1-го числа кожного місяця. — За зміну адреси 50 коп. (док. зміни докожте прикладати стару адресу).

Адреса редакції та контори:
У КИЇВІ, ІНСТИТУТСЬКА 22.

Телефон редакції 64—36. Почт. скринька № 373.

ГАЗЕТА ПОЛІТИЧНА, ЕКОНОМІЧНА Й ЛІТЕРАТУРНА.
Виходить щодня, окрім понеділків і днів після великих свят.

Умови друкування окремими:
На I сторінці: 3 карб. — за 1 рядок з 1 шпальтою полігма за кожний ряд.
Особам, що шукають краєї за оглядом: найбільше як з 3 рядків з шп., 2 карб. за 1 ряд.

Контора відкрита від 10—6 год. дня.

Ціна окремого 45 в.
На у Київі
В провінції 45 в.
на поштомарках

Робітники і служачі друкарні „Ап. Т-ва Петро Варський“ сповіщають про несподівану смерть, що сталася вчора 11 жовтня о 4 г. ранку, українського друкаря

Шавла Федоровича МИХАЙЛОВА.

Про день похорону буде сповіщено окремо.

ДЕРЖАВНИЙ НАРОДНИЙ ТЕАТР.
Троїцький Дім, 8-Завальнівська вул.

Сьогодні 12-го жовтня **Розбійники**, Шіпера пер. Ол. Черняхівського.
у суботу: 1 раз **Учитель**, ком. на 3 д. Франка і Вечерниці; 14-го Гетьман Дорошенко; 13-го Бождарія; 14-го Бурлака; 15-го Чорномори; 16-го Галдя; Незаб. нова п'єса ПРІЯТ. ЕЛІІ. Саксаганського.

Другий Городський Театр.
Український Театр від орудою М. Садівського.

Сьогодні 12-го жовтня **Учитель**, ком. на 3 д. Франка і Вечерниці; 13-го Бождарія; 14-го Бурлака; у суботу: 1 раз **Учитель**, ком. на 3 д. Франка і Вечерниці; 13-го Бождарія; 14-го Бурлака; Квитки прод. з 11-2 г. дня і з 5-9 г. веч. Початок о 8 год. веч.

Центральним Українським Сільсько-Господарським Кооперативним Союзом

з 5 жовтня (жовтня) к. р. одкрита підписка на випусканий ним за-
в'язаний на випусканий на Україні заводу плугів
(Гена в Одесі). Для цього випускається певною зобов'язання
(коопер. облігація) на 25 мільйонів (25,000,000) карб.
Ці облігації дають щільно процентів (6%) щорічних, а крім того ще до-
даткову премію.
Облігації мають в 50, 100, 1000, 5000 карб.
Про подорожні можна довідатися у місцевому кооперативному Союзі,
або звернутися до Києва (Прорізна 18) в „ЦЕНТРАЛ“, або Хрещатик 27
„УКРАЇНБАНК“, або Інститутська 3 „СОЮЗБАНК“.

У Києві на прикладі жовтня почне видаватися ЗАХАРОМ БІСКИМ під загальним редактуванням О. Ф. САЛІКОВСЬКОГО велика, добре інформована щоденна українська поштова газета

„ТРИБУНА“

Газета буде цілком безпартійна й стоятиме на ґрунті української національної державності.

Склад редакції:
Л. І. Абрамович (Л. Бурлак), Микола Ворожяк, О. І. Лотоцький (О. Вілюсенько), проф. К. А. Мацієвич, В. О. Писняковський, В. В. Садівський, др. Роман Сміль-Стоцький, П. Я. Стебницький (П. Смуток), проф. І. А. Фещенко-Чевіцький, др. Лонгин Цегельський та ін.

Новий список співробітників ТРИБУНИ буде надрукований окремо.
Адреса редакції й контори: Київ, Хрещатик, 35, пом. 4.
Умови передплати: на 1 місяць 10 к.б., на 2 місяці 20 к.б., на 3 місяці 30 к.б.
Передплата приймається з 1-го числа кожного місяця. 5—0208—3

Сьогодні 13-го жовтня о 12-й годіні ввечері залі Інтимного Театру Хрещатик 43 відбується **концерт хору „БАТЬ-КІВЩИНА“** під орудою М. ГОРОДОВИЧО, Чиний прибуток з концерту призначається на фонд по збудуванню пам'ятника бацькові українцям М. В. ЛИСЕНКОВИ. В концерті беруть участь: вокалісти, артисти опери Микіша, Степанко і інші. В програмі хору — патристична й народна п'єса з творів Лисенка, Кошиця й Стеценка. У хорарів — історична й побутова п'єса. У солістів — художня й народна пісня.

Квитки продаються в Інтимному Театрі від 10 до 2 год. дня і від 6 до 10 год. вечера. 3—1221—3

Крам для вчителів та учнів одержано дивись остання сторінка.

В ічонську українську державну гімназію запрошуються учителі, або учнівська математика й фізика. Плата за 13 годній і класне встановлено 5000 карб. П'єс охвати з коротким „світлицям“ відсилати по адресі м-ко Ічон на Черняхівській директору гімназії. 3—0103—1

В. Дуборозський.
Московсько-Український словник
Ціна в палатку 24 гривні.
Гуртовий продаж у „Робітничій Книгарні“, Київ, Володимирська 16. 10—0670—5

„побренних“, констатували, що вся на голо місцеве адвокатура одірвана од народу — малюють страшну перспективу „попного крушення тьх“ завоеваний в от- правленні усювершенованої прав- востудія, безь которого немисли- мо государственное существование страны“ — це як що суд одбувати- меться мовою народу, для потреб якого існує. Все зовсім свіжо дея- які сенатори одмовились давати вирок навіть на двох мовах („рів- ноправність“) і робили їх на самій російській. І все це робиться з криком про насильство, з гвалтом про порятунок.

Думаємо, що кожому не за- сльшеному видко — хто танує і ко- го пригночено, кому треба і кому зовсім не личило б кричати. Спра- ва, як покують факти — факти, а не слова — мало одминкалася з того часу, як Століпін опозичив укра- їнські авреїські товариства в одну категорію злочинності з одного маху аниців усі разом. Ми вже пережили той момент, коли мова більшости була фактично держав- ною, але не тільки не гнигла на- ших — між ними й ту, що янов за- являла претензії на виключне пану- вання — але забезпечила була воім, і їй між усіма, справжню рівно- правність. І от тепер вертаємось до старого становища, за якого єсть мова-пан і єсть мова-парія. Ріжниця одна, чисто територіяльна: колись то робив Петербург, тепер робить Київ і ще друга ріжниця сказати б тамташка: колись то ро- блено мовчки, з євжністю своєї переваги й права дужчого, тепер же робиться з фарисейськими кри- ками про своє лихоту та пригноче- ня... Лишавмо читачам зваяжити, що краще?

Відповідь Вільсона.

Вчорашній день належить вва- жати переломним днем в історії людства, а зокрема в історії сучас- ної світової війни.

Телеграф приніс вже довго й нетерпляче сподівану відповідь Віль- сонна на мирну пропозицію цен- тральних держав. Відповідь голови де- жави північної Америки, по своїй конкретній формі є така, що можна зовсім певно надіятися скоро- го закінчення війни. Правда Вільсон висуває ще певні кон- кретні домагання до центральних держав, як освободження занятих територій, та підтвердження широти центральних держав в бажаній заключення мира, але по відомостям і голосам так німецької як також й нейтральної преси можна дума- ти, що згода буде й у цих пита- нях обсяжена.

Таким чином питання миру ста- ло вже на зовсім реальний ґрунт. Обидві воюючі сторони, як відомо, погодилися на вільсоновську про- граму мира. Програма Вільсона в цілості висює такі питання, які, коли б навіть лиш частинно були переведені в життя, мусяць осно- вно зміняти дотеперішній соціаль- ний і політичний стан суспільного життя. Питання добровільного со- юзу народів, міжнародного тре- тейського суду, міжнародний кон- троль над діяльністю поодиноких держав, свобода торгівлі під кон- тролем міжнародного нового пра- ва і другі, являються жими чини- ками, котрі можуть шіле людство, перебуваючи на новий, основний соціальний і політичний устрій.

Правда, що коли підійти до про- грами Вільсона з точки реальної потітки і при узгадненні сучас- ної політичної і державної стру- тури суспільного життя, не всі пункти Вільсона можуть бути пе- реведені в життя. Всеж таки вони становлять основу, базу, на якій може бути припінена війна. І за- чате нове мирне життя. Хочби зго- да була досягнута лиш в головних пунктах, вона становитиме рами, які дальший розвиток суспільного

Університет і на- родне учительство.

6-го жовтня у Києві збудовано на респітій той монумент, для якого під'єстали віками мурували великі і малі борці за рідну школу, за відродження українського народу.

Відкрився український націо- нальний державний університет і всі борці за рідну школу можуть спокійно сказати своє „нині отпу- щасяш...“

Ідеал їх став життєвим фактом.

Але чи ж справді скажуть вони оте своє „нині отпущасяш...“

Ні! Ідеал з неба айшов на зем- лю, а через те може понасти в бруд- ні руки, які можуть його еквер- нити і на віки можуть спрофану- вати. Для того ж, щоб ідеал на землі — рідний університет — цей апо- теоз рідної освіти стояв на своїй висоті, щоб він дійсно був провід- ною зіркою в ночі реакції і ясным сонцем в часи максимального на- друження громадської і по ітичної творчости; для того, щоб рідний університет, а з ним і державність українського народу захистили від можливих, може й у недалекій бу- дущині, політичних хуртовин, які не раз уже зносили і будуть ще зносити з лиця землі на своєму шляху разом з неспотрібною й надю- рожче народне добро — його куль- турній і соціально-економічній при- дбання, — перед лицем такої небез- пеки всі великі і малі борці за рід- ну школу, а разом з тим і за ща- сття і за волю рідного народу по- винні стати на чатах, кожний на своєму посту: великі борці повинні вершити величю будівлю вищої шк- ли, а менші, — мусяць переступити її поріг, або набратись там нових непере- можних сил для нової ще більш упертої бо- ротьби за повне торжество рідної шко- ли, рідного народу.

Маленькі борці за рідну школу — то є свідоме народне українське учительство, це та піхота, без якої не може обійтись ні одна армія, без якої армія, що боролась за рід- ну школу, нічого не звагла б зро- бити!

Ця піхота, цей авангард, що прощивав стежку аж до народно- го серця, яка була вкрита бур'яном і брудом денационалізації, — народ- не вчительство,

— зараз повинно

йти до українського універси- тету...

Але... це мрія, а дієність нашо вше.

З перетворенням українського народнього університета в держав- ний „виставлена на його двері умо- ва: коли хочеш пройти ці двері, мусиш мати аттестат зрілості (з ро- сійської звичайно шк-ли бо хто ж з української міг до цього часу його мати), або щось подібне до цьо- го...“

Оце й є та рогатка, яка стала нині „вакантною“ й „не-вакант- ною“ народньому учителю на до- розі до свого університету.

Я не думаю, щоб свідоме укра- їнське народне учительство, яке все поборолло на своєму тернисто- му шляху, яке не зупинилось в житті ні перешчипилось перед цією перешкодою. Воно й по- боре, візьме штурмом стару форте- цю русифікаторської школи, бо для цього аттестат зрілості, виданий Університет і народня учитель. 2 російською школою, — ніщо перед тим аттестатом, який дало йому життя повне героїчній боротьбі!

Справді, подумавмо над тим, хто діст вав аттестат зрілості до революції. Дістав його той, хто найбільше „шанувався“, хто був перед начальством „тихше води, ніжче трави“, хто не був замішан- ний ні в якій „крамолі“.

Але чи багато знайдеться серед таких свідомого українського еле- менту, коли найбільшою „крамо- лою“ рахувалось так зване „укра- їнське народне“, „маєшництво“ і проч. і проч.

Гр. Ш.

Ні! Шасливі одиниці, кого не зашорили, орлине око держиморди,—ось хто там серед „аттестатників“ цілком випадково опинився! Вся ж решта, хто провів своїм життям глибоку борозну на ниві народній, для кого дорожче був аттестат життя, а не аттестат на папері та ще й з російської школи,—такий елемент ледве пролізав двохкласову, второкласову учительську школу і рідко учительську семінарію, а ще рідше церковно-учительську школу.

Здебільшого такий елемент за „крамолу“ опинився неуком серед вулиці.

Але чи справді заставався він таким і надгрі?

Ні! Рад добром палите серце—В—вік не прохолоне.

І те серце „крамольника“, на якого нападали з усіх боків вороги, його розум, яким він самотужки абстрактно велику мету свого життя, невпинно шукав собі зброю, щоб відбитись від тих ворогів.

Прекрасний преобразом таких „неуків“ був один великий „неука“, великий народній учитель і учитель народів—Борис Грінченко.

Для таких „неуків“ шлях самосвіти був єдиний і обов'язковий. Всякі курси: учительські, кооперативні, сільськогосподарчі, всілякі і т. д., народні університети (московський ім. Шанявського, перебургський і інші), не могли обійтись без свого елемента, що вічно шукав істини, що вічно шукав шлях і зброю для свого духа.

Такий елемент мусів бути енциклопедистом, мусів бути універсальним, бо від нього тог вимагало життя, до якого він своєю чутливою душею відносився дуже уважно.

І цей елемент, іменно цей—я це підкреслюю—зробив торік чудо у всевітній історії, підняв народню організацію творчість на таку височину, що вона мусила перетворитись у державну творчість.

Цей елемент, який понав до армії „на предмет уничтоження“, яко найбільш „крамольний“ елемент на селі, зумів скористуватись своїм „привілейованим“ становищем і зробив за сім—вісім місяців революції те, що в другі часи робилося протягом семи—восьми років, або й десятиліть.

Канувся він у першу чергу до нової святині, до рідної вищої школи, а там йому кажуть:

— А у вас є аттестат зрілості (звичайно з російської школи)?

— Ні, нема...

— Ну, то можете собі йти, звідки прийшли.

Мимоволі задумається: а що як би прийшли до університетських дверей такі великі „безаттестатники“, як С. Черкасенко, Я. Чепіга, або як би встали з могил Б. Грінченко, Гр. Шерстюк й інші, невже би ті двері і перед ними були закриті...

Не віряться, щоб так було...

Я не вірю, також щоб і українське свідоме народне вчительство так легко поступились перед старою і, як виявляється, вічно „новою“ фортецією...

Я думаю, що народне свідоме українське вчительство зуміє відстояти себе, і щоб там не було, виборі собі право бути „в семі великій, першого новий“, в молодій семі студентства українського державного університету, в семі вольній другої... оскільки б' їх не було!

А українське громадянство, українська преса, якої струни завжди брехали в унісон зі струнами серця народнього вчительства, підтримає його.

Це буде зроблено без всякого ризику понизити культурний рівень студентської семі, бо народне вчительство, хоч і не має того язичка, що звється „аттестатом зрілості“, але, повторюю, воно у своїй боротьбі, щоб мати успіх і перевагу над культурнішими ворогами, не переставало шукати знання і своєю торішньою акцією отримала від життя такий аттестат зрілості, якого не віднімуть від нього найлютіші вороги рідної вищої школи й української свідомості.

Народне українське свідоме вчительство не зникне, а підвищить культурний рівень української студентської семі, треба лиш, щоб українські організації допомогли раді професорів українського університету відшукати такий елемент, який все життя своє дотеперішнє поклав для перемоги ідеї рідної школи.

Це може зробити найкраще центральне бюро всеукраїнської учительської спілки, на підставі фактичного матеріалу, який можуть подати про того чи иншого народнього

учителя українські організації на периферіях.

З цією справою треба поспішити, аби українське вчительство, не гаючи ні дня, ні години, приступило до роботи у вищій школі.

Треба поспішити а також і через те, аби українська вища школа не була виключно для тих, хто в свій час відмакувався руками і ногами від „крамолы“, нехтував висоти реального життя і боротьби за віковичні жадання українського народу а в тому числі й за університет, а натомість заривався в нікому непотрібні, покриті віковою пилітью книги „клясичної“ російської школи.

Такий стан мусить бути до того часу, коли українська молодь буде мати змогу отримати „справжній аттестат зрілості“ в українській, поставлений на новий, здоровий ґрунт, середній школі.

С. Чалий.

Брехунки.

Кілька років назад з Петрограду був висланий за справи, що нічого спільного з політикою не мають, один столичний газетар. Той газетар переїхав у Київ і тут почав друкувати свої фельетони в якійсь з газет. Незабаром редакція київської газети одержала від відомих російських пильменників заяву, що працювати на одних шпалтах з отим газетаром вони не вважають для себе можливим і прохали викреслити їх імена з списку співробітників газети.

Тепер той самий газетар знову з'явився на київським обрії, але вже на чолі „власної“ газети. З тим часом, що характеризує більшість північних вітків, яким гостинно дала притулок та яких годувє Україна, російський газетар почав, оскільки міг, нам же шкодити. Який для цього може бути найкращий шлях для представника жовтої преси? А це вже як хочете. Хто любить стиль-модерн—говорить: провокація. хто вважає більш м'яких виразів—скаже: інсинуація, а попросту це буде злочинна брехня, а ще коротше: донос.

Ну скажіть, на милость Боже, чи ж снилося коли небудь величезному Олександрові Ігнатовичу, котрий, не знаю, чи й вийшов коли на своїм житті за кордон, що він опакється не тільки чиновником м-ва фінансів, у котрому ніколи не служив, а на придачу ще й галичанином, а ще й з австрійського орієнтацією, членом львівської академії, ватажком січових стрільців і петроградських самостійників! Це ж треба було вдумати—оту всю несеңтятицю та брехню, здаться, тільки жовтий російський газетар злібно накопичити стільки брехні в 15-ти рядках.

Тепер отака кваліфікована брехня має й спеціальну назву—„собкор“. Фабрикується той „собкор“ тільки в нашій столиці й цілком вільно розповсюджується по всій Україні.

В кожнім разі я гадаю, що на черзі в нас стоїть видання біографії сучасних українських діячів—хоча б для ужитку російських поклепників—і треба звернути на це увагу наших видавців.

Що торкається С. П. Шелухина, то я повинен засвідчити, що мав приємність особисто чути, як він сам, по своїй власній ініціативі, звертав увагу дуже виданих німців на свою брошуру про німецьке землевладіння на півдні і застерігав німецьких політиків від тих помилок, що були в минулому. Чи чути, п. д. доповідачі в Московщині? А як що ви так добре знаєте М. А. Славинського, то підіть до нього, і він—коли самі не розумієте—докладно розслухаєть вас. Хто саме зараз спасав вас од большевизмів. Але можете й не турбувати шановного М. А., а просто доречити відому байку Крилова про дуба та—вибачте!—свиню. Гадаю, що тоді справа вам стане яснша.

Дозвольте додати маленьку дрібничку. Купив я вчора газету „Преторіса“ й між иншим прочитав там отаке:

В п'ятницю в українському державному театрі состоялся перша презентація „Разомаяков“ Шиллера. Спектакль вызиваєть більший інтерес среди театралов. Сценики вспоминають знаменитий перевод „Гамлета“ й класическое начало монолога датского принца.

„Бути, чи не бути... Оце законик!“

Панова брехуні! Коли ви дійсно бачили коли небудь отой знаменитой переклад „Гамлета“ з „класическим началом монолога принца“,

то дайте про це вказівки якому хочете бібліофілу й заробите величезні гроші, бо до цієї пори ще ні один з українців такого перекладу „Гамлета“ не бачив.

О. Х.—но.

В оборону української мови.

Черкаське товариство „Пресвіта“, доючи про підвищення культури й добробуту рідного краю, всю свою просвітню роботу на Черкащині проводила й проводить зрозумілою для людности, українською мовою.

Українська народня мова, прийшовши протягом кількох століть суворий іспит і перетерпівши на собі наслідства й знущання в час спільного життя з братнім московським народом, виїшла нарешті, разом із її творцем—українським народом—на вільний і просторий шлях.

У перші часи відродження українського народу й перші хвилини істнування самостійної української держави мова українська стала мовою законодавчих актів—універсалів, грамот, законів—міжнародних зносин, мовою науки по школах...

Та інші вороги України, як саме-

До Українського Громадянства.

31-го липня 1918 року в місті Кам'янці - Подільському заложено нове огнище вищої української культури—Кам'янець Подільський державний український університет. Заложено цей університет надмірною працею свідомого громадянства цілої України, Поділля та міста Кам'янця особливо, при повсякчасній допомозі міністерства освіти Української Держави.

Новий університет, що вже з свого географічного положення найбільшій до високої західноєвропейської культури, не буде звичайним університетом східного типу: при Кам'янці Подільській державним українським університеті закладається в перше на сході слов'янства богословський факультет, і крім того, на историко-філологічному факультеті вже відкрито дві нових національних катедри: одна польської, друга єврейської літератури й історії. Вірний кращим традиціям європейських універси-

ХРОНІКА.

Пам'яті Окс. Ів. Наболова. Померла Окс. Ів. Наболова. На 22 році урвалося молоді життя, повне сил, бадьорости та потуги до праці. Надзвичайно скромна і щира людина, вона весь час правдола на тій ділянці життя, до якої тягло її почуття важливості тієї справи для нашого народу,—на ниві освітній. Як тільки виникав в 1917 році думка про заснування в м. Чернігові української гімназії,—вона береться за ту роботу і весь час з початку організації гімназії веде (коли не помилуюсь) секретарську справу; і всі похід, що траплялися з гімназією, приймалися нею близько до серця; вона радика радощами гімназії і печалувалася, коли траплялося щось таке, що перешкоджало розвиватись гімназійній справі; і з великим задоволенням так недавно оповідала вона про відкриття з біжучого року нових класів, оповідала про прихильність, якою поргугується гімназія серед населення...

І ще була одна справа, біля якої Окс. Ів. витрчала багато часу, сил та енергії,—це улаштування в Чернігові товариської книгарні, яка б постачала населенню по нормальній ціні (а не спекулятивно, як це роблять інші, приватні книгарні) варті уваги книжки. І коли зараз ця книгарня стає на твердій ґрунт, то це стало можливим завдяки невтомній праці Окс. Ів. Але... життя урвалося. І доводиться за ним сумувати не тільки через те, що не стало гарної симпатичної людини, а ще більше через те, що з інших радів в сучасній, може найбільш в історії нашого народу відповідабельний момент, коли життя потрібує, так багато творчої праці, зникла діяльна людина, яка б багато змогла б дати народові.

Пером тобі земля, щира та невтомно працююча на ниві народній!

Юр. М.

Нотесу у гетьману. Вчора гетьман України прийняв румунського повномочного міністра імпорту Котеаса.

Трус в готелі „Марсель“. З метою реєстрації людности вчора зробив трус у готелю „Марсель“, при чому затримано чотирьох чоловік. У них забрано матеріал, котрий свідчить про причетність затриманих до

стійної держави, крикливою факрисейською любовію до неї, розпочали похід проти нашої мови й намагаються знову зробити її мовою для „домашнього вжиття“.

Висловлюючи своє гадзвчтайке глибоке обурення й рішучий протест проти таких замахів на українську мову,—черкаське товариство „Пресвіта“ сердечно вітає національний союз, голлову української мирної делегації С. П. Шелухина і усіх, хто стоїть на сторожі української держави та народнього добра. „Пресвіта“ сподівається, що уряд подбає, щоб негайно було схищено всякий похід проти української мови, а також гадає, що ніяких актів про державну мову не може бути, бо в українській державі й державною мовою може бути тільки українська мова.

З цим протестом рада спілки служачих черкаського самоврядування цілком згоджується і з свого боку всіма заходами буде підтримувать домовалятельство товариства „Пресвіта“.

Заст. м. голови правління спілки (підпис).

Правління видавничого товариства „Січ“ цілком поділяє думки „Пресвіти“ й прилучає свій голос до загального протесту.

Член правління Пил. Щунин.

тетів, новий Кам'янець-Подільський державний український університет матиме на цілі невпинну наукову працю на користь рідної української культури.

У вісторок 22 жовтня (нового стилю) 1918 року в місті Кам'янці-Подільському відбудеться урочисте свято відкриття нового огнища вищої української науки—Кам'янець-Подільського державного українського університету. На це величчє свято цілої України запрошуються всі вірні сини її, а також і всі ті, хто опічкуює великій українській національній ідеї.

Кому не післано (зза технічних перешкод) особистого заклику, той вважається закликаним опим моім листом.

Адреса для телеграм: Кам'янець-Подільський університет.

Ректор Кам'янець - Подільського державного українського університету

Професор і. Огієнко.

Що до осіб, що користуються дипломатичною незаиниєтністю, то їх ні сили, ні затримували. Вартові, котрі робили трує, упевнившись по показаних документах в приналежності їх до складу мирової делегації, ніяких заходів щодо них не вживали.

В раді міністрів. На останньому засіданню ради міністрів було закінчено обговорення нового статута військової повинности. Рада ухвалила статут в редакції військового відомства з невеличкими поправками. Крім того рада затвердила штати губернських та повітових управлінь цивільської повинности.

На проху ж засіданню рада міністрів приступила до розгляду проекту про утворення національної гвардії в Україні.

Асигнована на евангелія. П. гетьман затвердив законопроект про асигнування 200.000 карб. н-ву слов'диль на купівлю евангелій та книг святого писма і 57.000 карб. на видання українською мовою катехизиса.

Увійняння. Директор департаменту громадських работ м-ва праці д. Ільїн увільняється з посади згідно з проханням.

До перерви україно-румунських переговорів. Особи близькі до кримської делегації з приводу чуток про відновлення митної війни між Україною й Кримом повідомляють, що фактично митна війна припинилася і навіть коли йшли переговори на границі України й Криму зниклися огляди й ревізії. На заяву голова кримської делегації д. Ахматовича про необхідність припинити митну війну Ф. А. Лизюгов заявив, що казаву про припинення цієї війни не було у свій час видано через нехотілих м-ва фінансів.

Члени кримської делегації кажуть, що зараз митна війна не дуже пошкодить Криму, бо очоветвий сезон кінається, а багато овочів сушених і консервованих закупали німці.

Кримський уряд незабаром організує ряд заводів для виробу коньяку з кримського винограду.

Україно-румунські переговори. Засідання україно-румунської делегації, призначене на 11 жовтня відкладено на понеділок 14-го. В переговорах, що

велася дові, румунська делегація хотіла одержати від України 2.000.000 пудів цукру і 500.000 мунів хліба. Прочую Румунія бажала одержати всю цю кількість товарів в розпорядженні румунського уряду і пропонуєвала встановити догляд обох сторін, котрий би встановив відповідність ввозу й вивозу. Україна ж не прийнявши цих умов, запропонувала Румунії 500.000 пудів цукру, а не 500.000 пуд. хліба, як було сказано в телеграмі У. Т. А. Хліб України Румунія зовсім не дає. Замість цього Румунія може дати буряки, рпб, креканду, вжко, овочі консервовані й дроба.

Україна бажала б одержати від Румунії масло, худобу й вовну, на що Румунія не згодна. Притому ж Україна настоєва, щоб торг ішов без участі держави. Таким чином переговори не надходять до кінци, і в звязку з цим члени делегації Ангелеско і Кенігнац вийшли в Румунію.

Зносина з Доном. Зносини з Доном налагоджується, і незабаром буде заключена митна умова, метою якої буде наглядати за товарообіном самий ввоз і вивіз буде безмитний.

Заклучена умова що до вугільного Донецького басейну, всі справи якого ввершнати парламентна комісія. Зараз переговори на деякий час перервадуться, бо члени донецької делегації вийшли для докладу своєму уряду.

Англіське золото. В кримській делегації зазначають такий факт: протягом останніх двох місяців при затриманні парусників, що приїздили з Туреччини за контрабандним хлібом, виявилася, що розніата за кулачки хліб ребаємся виключно англійськими золотими гріннями.

Генеральний консул в Цюриху. Призначений українським генеральним консулом в Цюриху О. Віліньський незабаром має влітати на місце служб. Його завданням між иншим буде—встановити торговельно-промислові стесунки між Україною й Швейцарією.

У багатьох часі д. Віліньський гадає впорядити в Цюриху виставку українських виробів.

У цій справі вже велася переговор з ріжними українськими торгово-промисловими та фінансовими інституціями, як от: „Українобанк“, „Дніпробанк“, „Окозобанк“ і т. ин.

Польська дипломатична місія. 10 жовтня в 2 годині дня прибула в Варшаву кур'єрський поїздом польська дипломатична місія, з склад якої входять представники польської ренційної ради: д. С. Ванькович і секретарі д. Є. Соболевський, д. Граб-Прушинський.

Тимчасово польська місія міститися на Кр.-Університетській вул. д. М. 5.

У фьобелівському інституті. На останньому засіданні педагогічної ради інституту на валантійнй катедри для українського 1-го курсу обрані лектори: М. Лорченко—фізика, д. Яната—боганиця, професор інституту ім. Лисенка п. Ліндфорс—на еспіян, п. Томкевич—на рутуні працю. На чолі організаційної ради 1-го укр. курсу поставлено товариша директора С. Русову. Прохання на 1-й українській курсі ще заходять.

Московські едванати. В Київ тепер вїїшло багато в Сводній московських та петербурзьких адвокатів. Хто втік, рятуючись від красновардичів, а хто—просто підготувалися. Де-які з них вже оселись тут міцно і думають взятись за працю, але для цього треба принасятися до київської округи.

Для цього вони вважають усі можливі заходи, але не так легко зробити. Справа ведеться в повному секреті, бо московські та петербурзькі адвокати, як нас сповідають, бояться, щоб про це не довідалися українські газети, які, мовляв, почнуть „ввагувати“ з приводу „засидів“ адвокатів в Московщині на Україні. Так висловилася на сілиньких зборах київської і совдепської адвокатури один з московських видатних адвокатів, який боїться дуже, що українські газети „знісують“ ім всю справу.

Київські адвокати. На одному з останніх спільних засідань київських та московських адвокатів, київський адвокат дуже сваржился своїм гостям на те, що вони терплять багато лиха від української держави, від українців взагалі, які намагаються українизувати суду і т. ин. Московські адвокати вислухали промовців уважно, але заявили, що вони, на дель, нічого не можуть допомогти своїм київським товаришам, бо перш усього—це не їх сила, а потім вони вважають, що не чемно буде ім гостям України, де вони знайшли собі притулок від совдепських знущань, виступати разом з кіанами якісь протести проти України.

„Глузують“. В київських театрах-мініатор та усаків „кабарє“ в останні часи вважається „за шк“

копрати—Мазінов та Ляхов, які на-родини, один радикал-демократ, один аграрій та генерал Луков. Заходь по-ного кабінету повинні бути під по-тробою комісії союзників, члени кот-рої вже прибули в Софію.

Добровольці. РОСТОВ над ДОНОМ, 10. В рай-оні річки Лаби йдуть завзяті бої з успіхом для добровольців. В Арма-вірському районі більшість не раз пробували наступати на лівий од Армавіру знов закінчили, але їм не-пощастило. В Ставропольському рай-оні добровольці з боєм забрали село-це Родяки; більшість, що забрали село Мелведьське, вигнали добровольці.

Газета р. д. лавії. РОСТОВ над ДОНОМ, 10. Екс-реktor петроградського університету відірвав деякі дні в Ставрополі газету радикально-демократичної партії. Беруть участь Брудкус, Руснов, професор Зеліський.

Купівля шахти. МИКОЛАІВ, 10. Кооператив "Тру-дова Коопка" дістає звістку, що центральною з українських кооперативів, купив у донецькому басейні шахту з метою зменшити ціну на антрацит.

Політехніка. КАТЕРИНОДАР, 10. Відкриває-ся політехніка в складі сільсько-го-сподарчого, економічного та, техніч-ного відділу.

Підданство Австро-Угорщини. ОДЕСА, 10. Головнокондуктор сьхідною групою австро-угорського війська на Україні генерал фон Кра-ус оповістив, що по згоді з українсь-кими властями, всі підданці Австро-угорщини, Боснії та Герцеговини, котрі народилися в 1877 й 1890 ро-ках, живуть на Україні й досі не крижувалися, повинні явитися для відправок в окремі пункти.

Дописи.

ГОЛТА. (Ананьєвськ. повіту на Херс.) Останніми часами з'явилась по газетам звістка, що Ананьєвський по-віт стався що до організації школи—останнім. Та ще й до того зроблена ним анкета допомогла цій справі. Тре-ба сміяти, що саме м. Ананьєв було завжди кублом чорносотенців. А те-першній склад управи відповідає шперть цій справі. І цим літом коли в Ананьєві відбувались демонстрації тем-них сил з патріотичним "Боже царя храни", то це мало кого здивувало. Та щось і не чуно було, щоб на це хто звернув увагу з тих "кому сим видати належало". Та і в самій Гол-ті теж скільки часу назад така зграя наважувалась до цього ж.

Концерт українського Національного хору в м. Кам'янці на Подоллі. 6 жовт-ня н. с. в Народному Домі в Кам'ян-ці відбувся перший концерт українсь-кого національного хору. Заснований 30 червня ц. р. в присутності голови секції по організації національних хо-рів д. Приходька, хор став жваво про-цувати. Вступило до нього 80 чоло-вік, в більшості—кам'янецька украї-нська молодь—учні, урядовці і т. и. Дирингентом хору обрано п. Бутовсь-кого, б. заступника диригента хору Варшавської української громади, а старостом хору і. п. Вікула. Наслі-дком праці національного хору могло тішитися громадянство м. Кам'янці. Складена програма з крашчих народ-них та історичних пісень була викона-на дуже гарно. Настрій публіки, що заповнила величезну залу Народного Дому збільшувалась з кожним викона-ним номером і вона шире витала хор оплесками і криками "слава". Були і офіційні привітання. Од імени музичного відділу міністерства освіти в довгий промові витав хор—голова секції національ Хорів—Олекса При-ходько; од імени Подільського т-ва "Просвіта" витав Кость Солуха. Про-читана привітальна телеграма і од і національного хору в Київі.

Гарною оздобою концерта були співі п. Любич—артистки Львівської опери, що навмисне для цього прибу-ла до м. Кам'янці. Промаянство, цілком задоволене концертом, розходилося з бажанням в далекій будучині знову пітшитися мистецьким виконанням рідної пісні.

Література, наука.

"Наше Життя"—тижневик літера-турного, громадського та національ-ного життя і кооперації. Вийшло ч. 1. Видавець—Кооперат. Т-во Українська Книгарня в Херсоні. Зміст: Херсон, вересня 1918 р.—В. Винниченко; Ок-риданський Київ—Телерішніа мова.—Ватуриниці: Єдиний національний фронт—Статут Укр. Нац. Союзу. Українська Національна Рада в Па-рижі.—Загородонець: Сучасне завдан-ня.—Котанік: На біжучі темі. М. Сидоренко: Пошарення книжки на се-

лі. Де Пресвіт та інші культурно-просвітські організації Херсонського та Дніпровського повітів. Хроніка. З кооперативного життя. Духовні сили в істерії України. А—ий: Українсь-кий Національний Театр в Херсоні.—П. Зюлько: К. Л. Лучицька.

На першій сторінці—перевот ар-тистки К. Л. Лучицької.

Нові видання: Микола Богун — "Державний бала-ган, або Народний театр і театраль-на рада". Київ, 1918 р. Сторінок 15, 160. Ціна 75 коп.

Вийшла нова книжка видання Чернігівської промади українських соціалістів-федералістів—"Наше Сло-во" Чернігів, 1918 р. Сторінок 27, 80. Ціна не показано.

"Вістник Громадської Аграрної"—громадсько-науковий двохижневий—вийшло ч. 1. Зміст: Київ, 1 жовтня 1918 р. Майданіс К.: Економічні завдан-ня Всеукраїнського Земельного Сою-зу. М. Рклицький: Земельна реформа на Україні.—Проф. А. Зайкович: Сел-ський кормовий рослин.—В. Бузарба: Сучасне становище скотарства на Україні.—С. Фракифурт: Пукрова промисловість на Україні.—К. Пан-ченко: Українські та московські фінансові кооперативні центри. М. Д.—ий: Урожай 1918 р.—К. Осман: Сільсько-господарська термінологія.—В. Кречун: Природознавство і досвід-на агрономічна справа. Огляд сільсь-ко-господарської та кооперативної прес-и. Діяльність мін. зем. справ. 8 жов-тня Всеукр. Зем. Союзу. Діяльність т-ва Західних Земств. Центральні Кооперативні Установи. Новини тех-ніки. Хроніка. Бібліографія.

Нові видання.

До концерту хору т-ва "Батьківщина". У неділю 13-го п. м. на передодні на-родного свята о 12 год. дня в залі іс-торичного театру (Хрещатик 43) на кон-церті після музичного вступу В. М. Чехов-ського, реферат: "Свято України 1-го жо-втя 1648 року.—Б'яд вождя повстанного українського народу Богдана Хмельниць-кого у Київ, після знесення арма павсь-кої неволі".

Після до Кам'янця. Спеціальний потяг до Кам'янця на свято відкриття держав-ного українського університету вирушає з Києва 10 жовтня біля 10 год. вечора, прибуває до Кам'янця 21 жовтня о 1-й го-дині дня; з Кам'янця потяг вирушає 23 жовтня о 12 год. ранку і прибуває до Ки-єва ранком 24 жовтня.

На увагу учнів і тих, що подавали про-хання до вступу в Київську школу десятиклас-но шкільному і будівничому справах. Школа десятикласна доводиться до відомо, що в цій школі прийому в 1-й клас не буде, че-рез те що помещиканці школи в будинок технічного т-ва ревізувано міністер-ством торгівлі й промисловості а зметва жи-тєвської, подільської й волинської губер-ній, що давали за протяті 18 років гроші на школу, не відпустили коштів на її со-держування. На має засоби і технічне товариство, у якого ревізувано будинок і акому до цього часу бильш ніж за 2 ро-ки ані мито за лазарет від міністерства, грошей не платять. Школу десятиклас-ну, яка кобулась свого спеціального для неї будованого помещиканця, а також ма-теріяльне підтримання, мусить закрити.

Міністерство народньої освіти обща-ло підмогу, але це буде лише в 1919 році.

Мати обов'язки перед учнями 2-го класу, які вчаться навчання в 1919 році. Школа буде провадити з ними заняття в класі що лишиться за рахунок платі про-навчання, яка підвищується до 150 руб. на рік, за рахунок продовжюї маюности і общаної допомоги від мін. нар. освіти.

Український клуб у Київі. В суботу 12 жовтня н. с. чергова вечірка. Тамш. Чле-ни мусять мати при собі члєські картки. Гости входить по писаній рекомендації члєна клубу з зазначенням ім'я його члє-ського жителя.

На вечірні члєни та гости входить у відповідній, вечірній, убранні. Початок о 9-й год. вечора. Залив в конторі клубу.

Збори громади медичного нічного Ін-ституту відбулись в неділю 13 жовтня в одинадцятій годині в помещиканці Інсти-туту (на Собачій стежці).

Новий кооператив "Затишок" (Пушкін-ська 39, 9). Правління т-ва зараз підшу-кує помещиканця для впровадження своєї ідеї і пралять; от-же всім своїмими українцям необхідно вникнутися до коопе-ративу "Затишок", щоб уникнути вляз-кувала різних спекулянтів, котрі вляз-ку на нашому здороз'яті та голжку і ска-зати голосно: "Геть брудні руки".

Залив до т-ва червонолітєвська Пуш-кінська вул. 39, пом. 9 від 9—3 год. і в українському клубі від 3—6 г. кімн. 1.

Українське Наукове Товариство. В неді-лю, 13 жовтня, о 1 год. дня, в помещикан-ці наук. т-ва (В. Підвальна 36, 6) відбу-ється засідання ради товариства.

Предмет засідання: 1) Справа з заявою про д-ржавну мову. 2) Візучі справи.

Українське Наукове Товариство. В неді-лю, 13 жовтня, о 11 год. ран. відбудеться в помещиканці Наук. Т-ва (В. Підвальна 36, 6) засідання філософської секції Т-ва.

Іспити по історії укр. письменства на ісп. філ. факультеті відбудуться в вісто-рок 15 с. м. о 5 год. по пол. у рмясмі будинок українського державного уні-верситету.

Ліквідація змісії студентського курія підполковця зайняв союзах товариств і батьків, які досі не одержали ще ніякої допомоги за поранення і за смерть, авс-тутися негайно члєна ліквідаційну комі-сію з відповідною заявою до неясного відділу головного штабу. При цьому поран-ені повинні прикласти лазаретні посвід-чення, а батьки—досвідчення відповідної влади про те, що вони є батьками убито-го, що убитий не був жонатий, а дружина убитих—що вони є дружинами і т. д. До-пускається виплату стороннім, оскільки з

них буде уповноваження батька, дружини, підтверджено нотарем. Де заявля треба прикласти гербову марку на 4 карб. Комі-сія і в вестиболі біля роздягальні со-лоного від 10—12 год. хрім неділі і сят. Туди ж вляжати звертатися за всімами посвідченнями і інформаціями.

Засідання комісії по розробленню про-граму природничо-математичного з агро-номічним підділом факультету Україн-ського Народного Університету відбу-ється о 6 годіві вечора в вівторок 1-го жовтня п. р. на Терещенківській 2, на яке прохавть прибути п. и. Алешо Безбородь-ко, Доманецького, Дубявського, Каталов-ського, Красівського, Кравчука, Ковален-ка, пр. Тутковського, Шарпа, Шава-маня, Шулягу-шукча, Яничього, Яната і инш., які дали згоду працювати в цій відділі.

Засідання професури по розробленню програму гуманітарного відділу Україн-ського Народного Університету відбудеться о 6 годіві вечора в вівторок 1-го жовтня п. р. на Терещенківській 2, на яке прохавть прибути п. и. Грушевського, Дорощевича, Тупша-на, М. Зерова, Зерова, Любимська, Камі-шевського, пр. Оліанка, Старичку-Черня-хівського та пр. Сушнякового.

Засідання комісії інженерів по розроб-ленню програму технічного відділу Наро-дного Українського Університету від-будеться в вівторок 1 жовтня о 6 годіві вечора, на яке прохавть прибути п. и. проф. Гаяцького, П. Даченя, А. І. Касья-ненка Краця, В. В. Ковалюка, Любека, В. П. Рижова, Титаренка та Фещенко-Чо-півського.

Український робітничий клуб (Лужань-ський Народний Дім) в неділю 13 жовтня одержав вечірні курси для дорослих.

1) Курси вищого типу 2-х річч. На першій курс приймаються неграмотні, на другий курс малограмотні.

Курси дають освіту за початкову школу.

2) Курси вищого типу 3-х річч. На першій курс приймаються ті, що мають освіту початкової школи. На другий курс приймаються ті, що мають освіту 2-х клас-ової школи.

3) Курси української мови 2-х міся-чч. Завдання курсів навчати слухачів во-лодіти українською мовою.

Залив на курси продовжується що дня від 6 год. вечора в бібліотечі клубу. Там же подається всі справки відносно курсів.

Тих, хто занесяв, прохавть прибути в неділю 13 жовтня в 10 годіві ранку на відкриття курсів.

Після відкриття одбудеться перша лекція.

Українське наукове товариство. В неді-лю, 13 жовтня, о 7 год. вечора в універ-ситеті св. Володимира, в XV аудиторії, відбудеться засідання секції мистецтва.

Відкриття: Таранушенко: Іконографія украї-нського іконостазу з чарівним лихтарем. Пеленський: Після докладів обрання президіума секції.

Українське наукове товариство. В неді-лю 13 жовтня о 1 1/2 год. дня відбудеться засідання історичної секції наукового товари-ства в помещиканці наук. т-ва (В. Підваль-на 36, 6).

Докладя: В. Л. Модзалевського: Нові від-омости про родичу Многогрішник.

О. С. Грушевський: Пам'яті проф. Лучицького.

Всеукраїнський в'яз економістів. Орга-нізаційна комісія до скликання першого всеукраїнського з'їзду економістів і ста-тистиків сповіщає, що з'їзд економістів і статистиків, який має розпочати свою працю 13-го жовтня, переноситься на 3 листопада.

Всіх члєнєв організаційно-інформаційної секції Київської середнєшкільної зна-ччї спілки прохавть прибути на засідан-ня, котре відбудеться в суботу 12 жовтня о 5 годіві вечора в буд. українського клубу, Пушкінська 1.

Там же відбудеться засідання лікві-даційної комісії "Осеретка" середнєшкіль-них організацій м. Києва о 7 годіві вечора 12 жовтня ц. р.

На увагу тих, хто їде на свято до Ка-м'янця. Залив у мін. нар. освіти для го-сто, що їдуть на свято відкриття Кам'янець-Подільського державного украї-нського університету (22-го жовтня но-вого свята), буде влаштовано спеціаль-ний потяг з вагонів всіх трьох класів; цей же потяг повеже гостей в Кам'янці назад. Від мін. нар. освіти. Хто бажав їздити повинен замовити собі місце за-здалегідь, не пізніше 18—19 жовтня. Звер-татися: міністерство шляхів, експлоата-ційний департамент (вулиця Фудукаїв-ська № 51; другий пов. кімната № 15 те-лефон 66—64, комутатор міністерства шля-хів № 18).

Бюро філії спілки вчителів-українців про-вобережної залізничної залікка своїх члєн-ів на загальні збори о 10-й годині ранку в неділю, 13 жовтня, в помещиканці шкільно-просвітньої управи м. ш., Фуиду-каївська 51, філія.

Українське держ. університет. На 12 жовтня о 3 годіві в помещиканці культу-ро-просвіт. комісії Терещ. 2, призначено збори головної студ. ради. Обговорюватиметься справа бурс.

Розкази Ахмія Віковського.

Оповідання.

Українська книгарня

6. редакції "Київської Старини" (Київ, Безаківська, 8)

Має на складі і розшукує за замо-вленням В. І. УКРАЇНСЬКІ КНИГИ до 6-1 кола 6 видань, приймає передплачу на всі періодичні видання і дає поради в кни-гарських справах.

Помешкання пайови

прод. в будинку № 3-а по Іринівській вул. Огляд і справ. пок. 7, 4—7 веч. 10—0.092—1

Д-р. Колодійцев кіт. офіція (806—914) 1 в'їздар. Гоголівська. За. Пр. 11—115—7. з. 32—0062—12

Весело-Тернівсь-кій Державний гімназію негайно потрібні для всіх класів уч-теди-льки математик і історія. Платити не менше 5000 карб. Помешкання забезпе-чено. Пошта Весело Тернів на Катери-нославщині. Зал. дор. ст. Асачевське. 2—01085—2

УВАГА! ШКІЛ та інших установ. До земських, горохських Надрукована і поступить в продаж 15 жовт. д. р. в кількості 5000 ком.

АЗБУКА

в кілько- малюнках, укладена гурт-рових спілки. Кожна літера має свій малю-нок. Всеого в комплекті 33 таблиці. Ма-люнки літографіювані, зроблені гарними художниками, на дуже гарному папері.

Ціна за 33 таблиці 50 карб. Пр гуртових замовленнях не менш десяти робиться знижка 30 %.

Зразки можна дивитися в складі і Крещатик 24 (пасаж 23). Ви-давничої Спілки, НИГОЗВІР'Я.

З огляду на обмежену кількість надру-коване комплекти, після друку всіх бажав-их прийати АЗБУКУ по куррова-ній зробіти зараз замовлення і внести задаток. 10—1187—5

Од Бюро по розподіленню краму для шкільних інституцій.

Прибув крам, який підлягає розподіленню між учителями й учнями. Запро-шутися педагогічні ради і батьківські комітети за-для організації негайної відписки на крам. Прош. вносити в Московський Промисловий Банок (б. Юнкер Банок)—Хрещатик ч. 23 за біжучий рахунок № 296. Бюро Кооперативів. Квитачію про виско-кити грошей і списки представляється в Бюро. Останній строк прийому списків і грошей 25-го жовтня нов. стилю. Зразки виславляти в Бюро (Львівська, 27) в мага-зиніх і Далній учительського Кооперативу (Порівна, 30) і Михайлівський проул № 38, в 1-й 4-й 5-й і 6-й гімназійх вестивої (на Подолі) і Петрової (на Шуляці). Для ознакомлення з технікою розподілення уповноважених члєнєв педагогічної ради батьківських комітетів зарпуються на засідання 13-го жовтня нов. ст. (неділя) в 12 годіві дня в помещиканці гімназіі. Жезуїтської (Львівська, 27). Бюро. 1—01082—1

Всеукраїнський Кооператив. Видавничий Союз

5 вересня 1918 року відкрив власний книжний гуртовий склад. (Мар.-Благовіщенська вул. № 102). Замовлення приймаються на всі книжки, які мають на книж-ковому рецьком. Кооперативним Товариствам і Союзам, а також Про-світам, Земствам і книгарням робиться звільна книгарська знижка. Замовлення кинуться негайно, по черзі їх поступлення. Разом з замовленнями необхідно надіслати гроші, приблизну вартість замовлення, а в крайньому раї не менше половини вартості замовлення. На решту робиться накладна плата. Замовлення і гроші прохавть надіслати на адресу: Київ, Хрещатик № 44, пом. № 57. Всеукраїнському Клепо-атичному Видавничому Союзу. Для розрахувань і переводів грошей можна також звернутися Українбанком (Хрещатик № 27, біжучий рахунок Союзу № 22) і Союзбанком (Инсти-тутська № 3, біжучий рахунок Союзу № 1831). 30—1074—10

Видавничі Спілки "КНИГОЗВІР'Я"

Редакція й Контора Бесарабка 2 телес. 24-01. Книгарня, Хрещатик 28. Книгарня і Ноамра Монона Хрещатик 28. ПАСАЖ, Нра-ниці 28.

Кожна з Книгарень має великий вибір різних книжок та підручників. Де відома губерніяльних, повітових народних управ, учительських спілок "Просвіт", кооперативних установ, видавничих т-в, Шкільних Педагогічних Раї й всього світового українського громадянства.

Бажавши на се-утній стан циліпрового ринку й великі клопоти, яких прих-одиться вляжати кожному, набувають тим, чи якийсь вижок чи підручник, вида-вничі Спілки "КНИГОЗВІР'Я", вересилучуть одну тільки культурно-просвітню мету шлях на зустріч всім одержимим задію її абсолютній.

Абонент Спілки не тільки ульжяється від різних турбот і клопотів по заку-пленню потрібних йому книжок, а ще й має такі права і привілеї:

- 1) Замовлення його виконуються по-за чергою і без завадяти, при тому йому яко абоненту, дається по найвищій знижці.
- 2) Замовляючи книжки власного видання Спілки, абонент, одержувач книжки як переписку їх не платить, помяк переписку книжок власного видання своїм абонентам Спілки приймає на свій кошт.
- 3) Замовляючи книжки чужого видання, тоб-то якіб не було книжки і надос-лаючи при замовленні всі гроші, по зарплаті їх, наперед, абонент, одержувач книж-ки, за переписку їх не платить, помяк і також випадках своїм абонентам Спілки переписку книжки за свій кошт.
- 4) Вкупуючи книжки в комомах і книгарнях Спілки, абонент користується зниж-кою не менш як 10%, на книжки чужого видання і не менш як 30%, на книжки влас-ного видання, навіть тоді, коли набуває одну книжку вартістю менш і карб.
- 5) Набуває вижкою право на книжки, які мають в продажу в обмеженій кількості, помяк такі книжки будуть продаватися і вискаляться тільки абонентам.
- 6) Замовляючи або купуючи улаштовані Спілкою книгозбірні, абонентів крім вижкової для нього книжки, дається право вилучувати гроші на протяті цілого року, при тому при замовленні, чи купувати книгозбірні вноситься тільки половина вартості її, а решта виплачується в приваєчній строку.
- 7) Одержувати книжки до читання в книгозбірнях Спілки за половину плати яка встановлена для сторонніх.
- 8) Без жодної доплати по переписувачій цімк передплачувати чероз посеред-ництво Спілки всі українські часописи, які виходять на Україні і по-за її межами, про чому Спілка гарантує справу асикулу їх.
- 9) Дурно одержувати від Спілки повідомлення, про всі нові книжки, які виходять в світі.
- 10) Дурно одержувати відповіді на всі запитання, що до книгарського діла.

Абонентом Спілки може бути кожда особа чи Інституція. Ціна абонемента 100 карбованців, які вносяться на один з біжучих рахунок Спілки, або наділяються де контора Спілки. Негайно по одержанню грошей, контора Спілки вилучає абонементам відомості свого каятка, за якому зазначені всі обов'язання Спілки перед абонентом.

Абонент Спілки нічим не потуває себе зв'язаним і а лив-ий час може од-ий-итися од послуг Спілки, при чому гроші (10) карб. йому повозвратяться.

Заливучись в число абонентів, абонент повинен послатися до контор Спілки такі відомості: а) імя по батьковій й прізвище (чи навіть інституція), б) своє служ-бово чи соціальне становище, в) точну свою адресу, д) члєнов, г) адресу де маюте тегра наділяючи зв'язний зв'язаний.

Замовляючи книжки, абонент повинен послатися на № абонемента якого каятка в замовленні в книгозбірні, крім того ще з зазначити промяк сільських місць чи він хоче виплачувати вартість її, з якимучи являти в комомах і книгарнях Спілки, чи одержувач їх до читання в книгозбірнях Спілки предплачути його.

3—01082—1

ко уповноваженим, Видавничої Спілки "КНИГОЗВІР'Я". Директор-розпорядник Я. САНГОНЕНКО. Секретарь Н. БАГАТІЕНА.

ФУТРО на міху хом'ясько продає, Кр. Університетська 9, м. з.

В. ДУБРОВСЬКИЙ. Московсько-українська фрі-зіологія. (Практичний підручник до вивчання укр. мови). Книга великого формату, містить біля восьми тисяч речень та приказок. Ціна 9 гривень. Гуртовий продаж у "Робітничій Книгарні" Київ, Володимирська 16. 10—0978—6

Учителя садівництва потрібне асото-номоский нежить сільсько-господарчій школі. Важно скінчишого уманськй школу по садовому відділу, докладно зна-йомого з українською мовою, маючого педагогічну і садівничу практику. Платня по штату з добавками коло 200 карб. на місяць, помещиканем та де яка живність від шкільного господарства. 2—1225—2

Книгарня видавничого Т-ва "КРИНИЦЯ" Київ, Несторівська 27. Поступила в продаж такі нові нянжии: Стороженко—Марко Проклятий 3 карб. Андреев—Ситова Королева з маючихи П. Г. . . . 2 карб. Карпенко-Мамай—Безтаганна 2 карб. 25 к. Сачинська—про молочарство 1 карб. Агрономічний порадник по орган. господарства . . . 2 карб. 75 к. Теленко—З життя життя . . . 4 карб. Д. Марнович—Горняк П. . . 4 карб. 50 к. Олейко—Позай П. П. . . . 5 карб. 2—1224—2

Друк ацц. т-ва "Петро Барський у Київі Хрещатик № 49".